

Hintajärjestelmän Vallitessa

Kirj. M. P-N

“Kenellä vähän on sekin häneltä oteaan pois ja annetaan sille jolla paljon on.”

Tämä sananlasku on paikkansa pitävä kaikissa tapauksissa tämän riistojärjestelmän vallitessa. Ihmiselämä ja hyvinvointi riippuu siitä jos hänellä on maksaa elämän hinta. Työväenluokka on kaiken rikkauden maailmaan luonut ja raaka-aineista tavarat valmistanut. Kun se on muokannut maan, kyntänyt ja kylvänänyt sen, niin tulee toinen, joka korjaa sadon. Kun työläiset ovat rakentaneet palatsit, niin tulee toiset jotka asettuvat niihin asumaan.

Kun nämä palatsien asukkaat sitten kaikessa komeudessaan, ylen syömisessä ja juomisessa, turmelevat terveytensä, niin niillä on lääketieteellisesti korkeimman tutkinnon suorittaneet etevät lääkärit valmiina antamaan parhaimman saatavissa olevan hoidon. Nämä loiseläjät saavat hyvän hoidon siksi, että heillä on millä maksaa elämän hinta, mutta työväenluokan jäsenen kohtalo on aivan päinvastainen.

Kun työläinen, joka raskaan työn rasittamana tai työmaalla loukkaantumisensa tähden joutuu turvautumaan lääkärin apuun, niin silloin ei olekaan saatavissa noita eteviä lääkäreitä siksi, kun hänellä ei ole millä maksaa niiden vaatimat maksut. Tämä sama pitää paikkansa myöskin työläisperheen muihin jäseniin nähden; vaimo ja lapset eivät saa sen parempaa hoitoa kuin perheenisäkään. Näinollen on heidän turvauduttava alkeisopin saaneisiin lääkäreihin, jotka eivät ole keivollisia edes rikkaiden kynsien aluksia puhdistamaan.

Siksipä me työläiset olemmekin tottuneet nimittämään lääkäreitä puoskareiksi, joita halpahintaiset lääkärit todellisuudessa ovatkin. Jos he joissakin tapauksissa taudin laadun ymmärtävätkin, niin he vaativat sen parantamisesta korkean hinnan ja jolleivat sitä saa niin eivät ryhdy ollenkaan potilastaan parantamaan. Tämän kaiken ovat miljoonat työläiset saaneet monta kertaa katkerasti kokea. Sadat ja tuhannet ovat ne tapaukset, jotka ovat tuottaneet ennenaikaisen haudan luokkamme jäsenille, sillä nykyisen lääketieteen korkeista saavutuksista pääsevät osallisiksi vain omistavan luokan jäsenet. Meille työläisille ei siis ole mi-

tään hyötyä korkealle kehittyneestä lääketieteestä, jonka avulla nykyisin on mahdollista parantaa melkein minkälainen tauti tahansa, jos vain on maksaa sen hinta. Työväenluokan jäsenet eivät sitä voi suorittaa ja jäävät niinollen osattomaksi korkealle kehittyneen lääketieteen saavutuksista.

Kerron tässä erään tapauksen, jonka vaiheet osoittavat lukijalle päivän selvästi sen vääryyden, jota halpahintaiset lääkärit harjoittavat. Tämän kirjoittajan veljen käsivarsi ajettui kyy-närpään kohdalta noin kolme kertaa tavallista kokoaan suuremmaksi; poika oli silloin neljän tai viiden vuoden vanha. Isä vei hänet erään kotipitäjässä olevan vanhan lääkärin tarkastettavaksi. Lääkäri oli määrännyt siihen hauteet, ottanut maksun ja käskenyt tulla uudestaan määrättyinä päivinä, kuten lääkärin tapana yleensä on. Muistaakseni veljeäni käytettiin kyseessäolevan lääkärin luona kaksi tai kolme kertaa, mutta hänen antamistaan lääkkeistä ja hauteista ei ollut mitään apua. Häntä ehkä käytettiin toistenkin lääkärin tarkastettavana, sitä en varmaan muista, mutta hänet kuitenkin jouduttiin myöhemmin viemään etempänä olevaan sairaalaan, kun havaittiin etteivät kotipitäjän lääkärit voi kättä parantaa.

Sairaalassa oli veljeni kuukauden päivät, mutta kun hän ei sielläkään tullut paremmaksi eikä ollut rahaa millä maksaa pitemmän oloajan kustannukset, niin oli hänet tuotava jälleen kotiin. Jonkun ajan kuluttua isä kertoi kotipitäjän lääkärille, ettei käsi tullut yhtään paremmaksi vaikka poika oli sairaalassakin niin kauan. Tällöin lääkäri kehoitti isän ostamaan kalanmaksaöljyä ja antamaan sitä sairaalle; arvellen vian olevan veressä. Isä osti pullon määrättyä lääkettä, joka maksoi siihen aikaan muistaakseni viiskymmentä penniä ja kun velipolka nautti sen lääkkeen, niin käsivarsi tuli normaaliseksi ja siitä tuli terve käsi.

Miksinä ei tämä lääkäri määrännyt sitä lääkettä heti ensimmäisellä kerralla, sillä hän kyllä jo silloin tiesi, yhtä hyvin kuin senkin, ettei siitä olisi hänelle tuloja muuta kuin se markka tai kaksi, mikähän olikaan se vaki-tuinen taksa, sitä en varmasti muista.

Tämänluontoisia tapahtumia on paljon ja lääkärit voisivat ne parantaa hyvinkin pikaisesti sekä lopettaa potilaan kärsimykset, mutta eivät yleensä tee mitään sairaan hyväksi, jolle siitä ole heille hyvät tulot. He valvovat vain tulolähteitään ja joka kerta ei voi täyttää heidän rahakukkarooaan, niin hän ei niiltä myöskään saa apua kuin harvoissa tapauksissa. Tämän hintajärjestelmän vallitessa on myös turhaa kenenkään narrata itseään sillä, että lääkäri sanoisi sairaalle totuuden hänen tilastaan.

Lääkärit eivät myöskään tunnusta tietämättömyyttään, sillä se merkitseisi heidän tulojensa pienenemistä. Siksi he antavatkin ohjelta ja lääkkeitä potilaalleen siitä huolimatta, vaikeivat tiedä mitään heidän taudinsa luonteesta. He tekevät tämän siksi kun siitä on tulevaa ja saavat siten nylkeä jatkuvasti uhriaan.

Työläisten elämä on siis aina epävarmaa, kun heillä ei ole dollareita joilla voisivat saada kunnollista lääkärin hoitoa. Se on sitä jo synnytyessä ja niin ylä edelleen koko elämän taival. Oikeastaan kuolemakin on pelottavaa, jolle jälkeen jääneillä omaisilla ole varaa maksaa hautauskustannuksia, mutta se on kuitenkin viimeinen hintakiskonta.

Mutta tähän viimeiseen kiskontaan osallistuu maailman kurjin ja hyödyttömin olento, papi, joka yrittää saada turhaksi työväenuokan

jäsenten elämän tarkoituksen. Hän menettelee aivan samoin kuin hyvin ruokittu kartanon vahtikoira suden raatelemalle haaskalle, longauttaa leukojaan vain muutamana kerran. Pappi tyytyy sanomaan, että "kuolema on synnin palkka."

Työläislukija, oletko koskaan kuullut papin selostavan elämän tarkoitusta tai puhuvan työläisen ennenaikaisesta kuolemasta totuuden mukaisesti? Papit eivät selosta koskaan sitä, että kuolema aiheutui siitä syystä kun vainajalla ei ollut kylliksi rahaa maksaa elämänsä jatkamisen hintaa lääkäreille. Enempää kuin sitäkään kuinka hän on joutunut kaiken elämänsä ajan luomaan raikkauksia vähälukuiselle riistäjäluokalle ja siten turmelemaan oman terveytensä.

Työläistoveri, jos olet päässyt varmuuteen siitä, ettei sinun elämäsi ole turvattu sairauden eikä muiden vastuksien varalta kun sinulla ei ole maksaa sen kallista hintaa, niin yhdy maailman palkkatyöläisten järjestöön—I. W. W.:hen. Sen päämääränä on palkkajärjestelmän poistaminen ja siinä samalla poistuu myös hintajärjestelmä. Silloin työläisetkin löytävät elämälleen todellisen tarkoituksen; luoda maailmaan uutta elämää, jonka vapauksia eivät häiritse mitkään yksityisomistusoikeutta suojelevat säädökset ja jonka terveyden säilyttämistä korkealle kihittynyt lääketiede palvelee maksutta.

Luokkamme Petturit

W. M. MATTSON

*Te luokkamme petturit, Juudakset,
veljesvalan te rikoitte kerta,
hopeapennistä möitte te isänne,
ja poljitte veljenne verta.*

*Te vallassa olette, Juudakset,
ja pelaatte peliä salaa,
ja teidänkö pöytien ääressä,
vain tiedonkynttilä palaa.*

*Te uskotto valtanne lujuteen,
vaikk' valtanne huojuu kuin laiva,
tie altanne luisuu, luisuu pois,
elonarvo on teille kuin väiva.*

*Te pelkurit, petturit, Juudakset,
valapatot, luikit ja hierot!
Te myytte atteenne kullasta
ja nahkanne kaupaksi hierot.*

*Mut oottakaa kunhan me nousemme
ja nostamme nyrkkimme pystyyn,
me uhmaten eteenne astumme
ja käykääpä silloin rystyyin!*

*Se päivä on tuleva varmasti,
se oma on töittenne tulos,
ett' hirtätte itsenne, Juudakset
ja suolemme vuotavat ulos.*